

in visoki plameni v temno noč so nanznanjali požar. Mlado hčerko očeta Polikarpa pa je predsednik Čeke, Ruvín prepustil svojim tovarišem.

Vsled velikega hrušča, vsled strelav in požara so se zbudili kmečki prebivalci ter so prišli v velikem številu k cerkvi. Rdeči so jih naglo opazili, predsednik Ruvín je nastopil ter jim govoril tako-le:

»Tovariši, zakon revolucije, naš zakon nam veli uničiti vse zlo narodnega varanja. Ta pop, ki visi na vratih, vas je varal z nekim bogom in vas je strašil z vragom. A zdaj vidite, kako visi, in ne Bog, ne vrag mu ne prideta na pomoč.«

Kmetje so naglo spregledali ves položaj in so mu rekli: »Molči, gad; zamaši gobec, Judež!« ter so se razjarjeni vrgli na čekiste in so udrihali po njih. Ko so čekisti videli premoč, so se spustili v beg, a kmetje za njimi ter so vse postrelili.

Prešla je noč in približal se je dan, hiša je dogorela; žalostni župljani so stali ob mrtvem truplu svojega duhovnika. Zvečer se je zbralo prebivalstvo vsega sela in očeta Polikarpa so položili v grob z njegovo ženo vred.

Zopet je legla noč na tiho, mirno selo. Po cesti proti selu pa se je pomikal kazenski oddelek Mozirske črezvičake. Kaj se je dalje godilo v selu, si lahko vsak sam misli. Kakor navadno so bili na vrsti umori, ropi in požigi.

Predno si nabavite moške in deške obleke oglejte si konfekcijsko in modno trgovino

ŽIGA WEISS

Celje-Gaberje 6901

Bivši mariborski veliki župan dr. Franc Vodopivec umrl. V Ljubljani je umrl v soboto, dne 10. maja po daljši bolezni bivši mariborski veliki župan dr. Franc Vodopivec. Bil je visoko nabražen Slovenec, odličen upravni uradnik in dober človek. Govoril je več jezikov, zavzemal je že pod Avstrijo odlično mesto v ministrstvu na Dunaju. Po preobratu je bil sotruden jugoslovanske komisije na mirovni konferenci, kjer si je pridobil veliko zaslug za priklonitev Prekmurja k naši državi. Blagopokojni je bil tudi veliki župan v Ljubljani, upokojen radi bolezni in na zadnje profesor ljubljanskega vseučilišča. Velikemu, pri narodu spoštovanemu Slovencu ostani časten in hvalen spomin!

Prvi cerkveni koncert Glasbene Matice. V času, ko zatirajo boljše vse versko življenje v majki Rusiji, si je naredla Glasbena Matica častno naloge, da pokaže, kako visoko kultivirana je cerkvena pesem v tej nesrečni državi in je v to svrhu pripravila Grečninovo staroslovensko liturgijo »Liturgia domestica«. To delo Grečninova je eno najlepših, kar jih pozna širna Rusija in jo morejo peti le dobro izvežbani zbori. Na tozadevno prošnjo je kn. šk. lavantinski ordinarijat izdal Glasbeni Matici dovoljenje, da sme to grandiozno delo proizvajati tudi v naših cerkvah v Mariboru in ev. tudi v Celju in Ptuj. V Mariboru se vrši koncert v stolnici dne 4. junija ob 20. uri. Pelo se bo najbrž izpred oltarja. Vsekakor bo to eden najkрасnejših koncertov, kar jih je kdaj proizvajala mariborska Glasbena Matica.

V pojasnilo. V zadnji številki smc objavili na prošnjo trgovcev sejmarjev seznam letošnjih birmskih slovesnosti v naši škofiji. Nekateri trgovci imajo v rokah seznam, kakor ga je izdal kn. šk. ordinarijat na lističu. Med objavo v »Gospodarju« birm na lističu je par razlik in so pravilni birmski dnevi, kakor jih je objavil naš list.

Prošnja iz Rusije vrnulim ujetnikom. Podpisani prosil ujetnike, vrnivše se iz Rusije, ako bi kateri kaj vedel o mojem sinu Janezu Pliberšek, rojen leta 1887, pristojen v občino Grušovje, srez Konjice. Služil je pri 87. pešpolku, ujet je bil leta 1915 v trdnjavi Pšemis. Nekaj časa se je nahajal v mestu Jekaterinoslav v Rusiji in nato pa v mestu Harkov in od tam ni več sledu o njem. Ako bi kateri kaj vedel o njem, naj blagovoli to pismo naznaniti proti povrnitvi stroškov za pisanje na naslov: Janez Pliberšek, posestnik, Sp. Grušovje, pošta Konjice-Prihova.

Najdene cerkvene posode. Mariborski škofijski ordinarijat je dobil preko ljubljanskega škofijskega ordinarijata ta dopis župnega urada v Krašnji z dne 27. aprila tega leta:

»Štrukelj Peregrin, posestniški sin je našel dne 24. aprila tega leta v gozdu nad državno cesto v Trnjam pod neko skalo naslednje cerkvene posode — deloma razbite, deloma razdrte: Dva dobro ohranjena srebrna ciborija s pokrovoma, eden ima tudi podstavek, drugi novejši je brez podstavka. En kelih s podstavkom, kupa je razbita. Venec, menda srebrna, od monštrance in podstavek ter še en podstavek kelih.

Na posodah je bilo že dosti listja in smrekovih igel, kar je znamenje, da so bile posode tja prenešene že pred zimo. Kakor smo čitali v časopisih, so bile svete posode lani pokradene v neki cerkvi v lavantinski škofiji.

Stvar sem prijavil orožništvu in popis posod sem poslal uradništvu »Slovenca« v objavo.

Omenjene cerkvene posode so v župnišču v Krašnji, p. Lukovica.

Čevljarska obrtna zadruga v Mariboru poziva vse one člane, ki so bili za davek iz leta 1929 zarubljeni, da se v njih lastnem interesu in sicer takoj zglase v zadrugi pisarni, kjer dobe tozadevna pojasnila. — Načelnik.

Pismo iz Holandije. Društvo sv. Barbare v Brunssumu je uprizorilo na bele nedeljo narodno igro »Miklova Zala«, za kar gre pohvala v prvi vrsti našemu rojaku Ivanu Eberle ter vsem igralcem, ki so svoje vloge izvrstno rešili, čeprav je večina teh igralcev nastopila prvič na odru. Igra se je vršila v Katoliškem domu Unitas. Nad tristo naših rojakov je posetilo to predstavo. Videlo se je, da tudi mi tu v tujini napredujemo na polju katoliške prosvete. Zahvaliti se moramo tukajšnjim domačinom, ki nam gredo v vseh zadevah na roko ter spoštujejo naše društvo, katero se močno razvija in širi ter že danes šteje okoli 100 članov. Nadvse zanimivo je bilo poslušati pred predstavo našega g. patrona Teotima, duhovnega voditelja katoliških Slovencev v Limburgu, ki nas je posetil v spremstvu zveznega tajnika Rudolfa Leliča ter nas pozdravil v našem materinem jeziku s trikratnim: »Živijo Slovenci v tujini!« Sporočil nam je v kratkih besedah veselo novico, da dobimo v začetku majnika tega

Najlepše darilo za birmance je lep molitvenik!

Velika izbira molitvenikov v
Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5

Aleksandrova cesta 6

Naslov molitvenika	DINARJEV	
	Rdeča obrosa	Zlata obrosa
Ključek nebeški	15	20
Moj tovariš	10	20
Češčona Marija	14	15, 17, 18, 41, 45
Rajski glasovi	—	23, 24, 25, 28, 39, 53, 58
Kvišku sreca	—	16, 17, 18, 23, 40, 42
Slava Bogu	7	14
Za Jezusom	18	28
Pri Jezusu	9	30, 42
Oče naš	—	26
Kam greš	8.50	24, 34
Sv. Pomlad	7.50	11, 14, 20, 23
Angeleček	6	10, 12, 16, 19, 28, 30
Življenje mojega življenja	11	18, 20, 23, 35
Marija Pomočnica	11	14, 20
Reši svojo dušo	11	14, 20
Družbenik Marijin	16	22, 44
Besede življenja	22	30
Sv. Anton Padovanski	24	28, 48

leta za stalno slovenskega duhovnika Drago Oberžana, sedaj bivačega v Eizdenu v Belgiji. Tako se bodo uresničile naše želje in izpolnile naše prošnje, da bomo imeli našega slovenskega duhovnika v svoji sredini. Končno vam vsem kliče društvo sv. Barbare: »Živeli bratje in sestre!«

Pismo iz Argentine. Marsikdo bi rad znal, kaj je Amerika in kako se nam tukaj godi. V Argentini še nam ni preslabo. Večidel smo zaposleni po tovarnah, klavnicah in na polju. Zasluzek je spočetka slab, dokler se človek ne nauči vsaj nekaj španščine. Ko se govoru privadi, si vsak poišče kaj boljšega. Ako pomislimo, kako po manjkanje je pri nekaterih ljudeh, že nam gre tukaj prav dobro. Sedaj je v Argentini jeseni čas. Izvršila se je vinska trgatva. Marsikateri se mogoče želi napotiti v Argentino. Ker za vsakega človeka ni ta kraj, svarim, naj se ne podajajo kar na slepo semkaj. Tukaj je treba hudo delati, še včasih prekomerno za mali zaslužek. Povem pa vam po svoji štiritletni izkušnji, da katerega bo kdo klical v Argentino, tisti lahko pride, ker mu bo gotovo prijatelj prej vse preskrbel. Sicer je pa začetek kakor povsod zelo težaven. — Buenosalres, 14. marca 1930. S spoštovanjem Josip Emeršič, Jakob Sitar.

Iz Rogaške Slatine nam pišejo: Vsi tisti, ki nameravajo letos v zdravilišče Rogaško Slatino, naj si naroče že sedaj nujno sobe. Kdor tega ne stori, tvega, da ostane v glavni sezoni — spričo vedno večjega navala — brez stana. Radi popustov in drugih ugodnosti je obisk Rogaške Slatine vsakomur priporočljiv predvsem pred in po po sezoni (do 15. junija in od 30. septembra).

Uveljavljanje novega voznega reda 1930/31. V noči od 14. na 15. maja 1930 stopi o polnoči na vseh progah državnih železnic v Kraljevini Jugoslaviji, kakor tudi v vseh drugih državah, novi vozni red v veljavo. V mednarodnem prometu ostanejo tudi po novem voznem redu vsi dosedanja brzivlaki v prometu v več ali manj spremenjenih legah. Po novem voznem redu bo vozil na progi Pragersko—Budimpešta in obratno dnevni brzivlak skozi celo leto dnevno redno in bo imel v Pragerskem zvezo na dnevni brzivlak za, odnosno iz Trsta. V poletni seziji, to je v času od 15. junija do 15. septembra bo vozil nov brzivlak iz Splita preko Zagreba—Ljubljane—Jesenice za München in Berlin ter istotako iz Trsta preko Podbrda za München in Berlin ter obratno. Na Jesenicah se združita oba vlaka iz Splita in Trsta, v obratni smeri pa se delita. Potniški vlaki, v kolikor so spremenjeni, so se prilagodili mednarodnemu prometu ter splošnim željam in potrebam posameznih krajev. Med Ljubljano in Mariborom stira po novem voznem redu zopet vozil leta 1098. samiški vlak. Popolni vozni remeniki v samoto čevljarstvih voznih skem mestu Dijon, kjer je živel v največji strogosti. Le malo novincev je vstopalo v novi samostan, ker je bil način življenja po tedajšnih nazorih prestrog. Robertov naslednik, opat Štefan, je že skoraj obupal nad obstojem reda, ko je vstopil leta 1112. sv. Bernhard s 30 enako mislečimi tovariši, katere je zbral s pomočjo zgovornosti iz vrst sorodnikov in sovrstnikov. Že leta 1115 so morali ustanoviti štiri nove sa-

dare v baziliki sv. Petra. Komaj pa je prestopil mejo vatikanskega mesta, je bil takoj zopet aretiran, in sicer od italijanskih karabinerjev. Italijanske oblasti so čakale nanj zaradi raznih prestopkov, ki jih je izvršil v italijanskem ozemlju.

Orjaški globus. Za muzej v nemškem mestu Düsseldorf so dogotovili orjaški globus, ki predčuje obiskovalcem, kako na gosto pribiva človeštvo v posameznih delih sveta. V globus je zabitih 2000 kolcev, ker pomeni ena koncu črno pobarvani kolec 1 milijon ljudi. Ker sta na svetu približno dve milijardi ljudi, je na globusu 2000 kolcev. Najbolj na gosto prebiva človek v zapadni Evropi, Indiji ter po vzhodni Aziji.

Trud nemške tehnike. V nemčiji že delajo dolgo časa poskuse, kako bi bilo mogoče za pogon aeroplanov mesto motorjev na bencin uporabiti parno turbino. Z oljem kurjeni parni kotelj pod visokim pritiskom da paro, ki žene turbino. Na ta način je mogoče proizvajati 10.000 konjskih sil. Turbina ni nič težja nego motor na bencin in se porabi 1 kg vode za eno konjsko silo. — Avtomobile s parno turbino so že izdelali in se je ta iznajdba dobro obnesla, ker je voda pač cenejša nego bencin. Pri aeroplanih obstoja težkoča v tem: kako enkrat rabljeno paro sprejeti zopet v vodo in jo na novo razgreti za pogon. Prostori za vodo bi zavzeli na letalu preveč prostora. Ko bodo rešili nemški tehniki to vprašanje, se bodo zračne vožnje pocenile. Obstaja že posebna delniška družba »Ljungström«, ki daje na razpolago denar za poskuse z nameščanjem parnih turbin na letala.

Krog skupnega gospodarstva na Ruskem. Skupna gospodarstva ali kolhozi so že dokazali boljševiškim mogočnjakom, da je zadeva čisto drugačna na papirju in v praksi. Glavni vzrok, da se vse sovjetske odredbe razblinijo v najkrajšem času v prazen nič in so le v škodo skupnosti, je ta: V Rusiji se z vsem prenašajo. Ako se izda ena naredba in ne gre vse takoj po žnori, že priroma drug odlok, ki prvega pobija itd., dokler ne pride do splošne zmede. Stalinova naredba glede kolhozov je bila prvotno zamišljena tako, da bi naj priromala ena četrtina vseh ruskih zasebnih posestev tekom petih let v skupno gospodarstvo. Kar je bilo precejeno na dobo 5 let, se je zgodilo leta 1929 po preteku par mesecev. V najkrajšem času je bilo v kolhozih 25 milijonov kmetij. Kdor se je branil kolhoza, ni prejel nikake podpore, zaplenili so mu žitne zaloge, odgnali živino, ga celo zaprli ali odtirali v prognanstvo, da, postrelili so več sto kmetov, režana — celo pokorili koj na prvi klic in neposredno v skupnih gospodarstvih. Dasedo ter dejanje sam diktator Stalin, da voditelja ljudstva v kolhoze prehitro, da joni sta ponesla kmeto preračunanega bolj oddaljene kraje, že najbrž — lakoto hjala nov način viteštvanja.

ju, kjer je šlo za boj proti sčest. Podnebrščanskega življenja. S tretjina brezdom sta pritegnila nase posvetne ljude. In jih podvrgla udivu samostanske sni-

jo ti-le vzgledi: pinguin (ptič) krog severnega tečaja doseže telesno dolžino 100 do 120 cm in teži 34 kg. Pinguin na Feuerlandiji (čisto južna Amerika) je dolg le 50 do 60 cm in postane težak 15 kg. Ista ptica na Golopagos otokih pod ravnikom je dolga le 40 cm in teži 4 kg. Kos na Švedskem doseže perutno dolžino 135 mm, v Nemčiji 130 do 132 mm, na Kanarskih otokih 128 do 129 mm, v severnem Maroku 125 mm. Sesavci: jelen, srna, lisica, volk, divja svinja postajajo v smeri proti Sibiriji večji, proti jugu manjši. Glava divjega prašiča v Španiji meri 32 cm, v Nemčiji 40 cm, v Sibiriji 56 cm. To velja pa le za živali, ki imajo toplo kri. Žabe po naših krajih, kuščarji in kače so pravi pritlikavci v primeri z orjaškimi kačami po južnih krajih, z orjaškimi želvami ter krokodili. Opisani pojav si je lahko razložiti na enostaven način. — Vzamimo dva psa od katerih tehta eden 20, drugi 3 kg. Prvi ima površine 7500, drugi 2400 kubičnih cm. Pri velikem odpadu 1 kg telesne teže na 375 kubičnih cm, pri malem psu pa 800, torej za polovico več nego pri večjem. Mali pes odda od svoje telesne površine na okoli dvakrat toliko toplote kakor njegov večji tovariš. Spreminjanje telesne velikosti po posameznih pokrajinah ni nič drugega nego prilagodnost na gotove toplotne razmere.

Skrajšane ure za pijance. Nemški državni zbor je nedavno sprejel zakon, po katerem se morajo vse točilnice opojnih pijač zapreti ob 1. uri ponoči. Obenem pa je dal oblast vladam posameznih nemških držav, da smejo v posameznih slučajih ta čas podaljšati, kakor tudi, da smejo ob plačilnih dnevih in na dan volitev prepovedati sploh vsako točenje pijač.

Velika umrljivost industrijskih delavcev. Umrljivost industrijskih delavcev je za 50 do 100 odstotkov višja kakor umrljivost drugih delavcev. Umrljivost industrijskih delavcev je zato tako različna od drugih, ker so industrijski delavci izpostavljeni večjim nevarnostim in raznim zastrupljenjem. To nam potrjuje resnica, da umrljivost vseh industrijskih delavcev narašča, ko dosežejo ali prekoračijo svoje 54. leto. Dalje še poročajo, da so ugotovili, da 20 letni mladenič, ki je započel delo v letu 1930, prav lahko pričakuje celih pet let daljšega življenja, kakor če bi z isto starostjo isto delo začel v letu 1911. To pa zaradi raznih izboljšanj v zdravstvenem in varnostnem oziru, kakor tudi radi skrajšanih delovnih ur in večje plače, s katero si lažje pomaga do večjih udobnosti.

Švedski kmetijski sin — papežev komornik. Malo pred kardinalom Mery de Valom je umrl še drugi papežev dostojanstvenik, ki je bil v Vatikanu zelo ugleden in je služil štirim papežem. — Bil je to markiz Claes Lagergren, Šved, ki je v mladih letih prestopil v katoliško vero, postal papežev komornik in kasneje dobil papeževo plemstvo. Umrl je pred nekaj dnevi v svoji lepi, z umetninami napolnjeni palači. Lagergrena, kmetškega sina, je gnala želja po dogodivščinah iz domovine. Prišel je v

Bordeaux, kjer je bil švedski dopisovalec pri neki vinski tvrdki. Kmalu nato je nekaj podedoval in sklenil je zopet potovati. Šel je na Španjo, kjer je prišel v stik s cerkvenimi krogi in je prestopil v katoliško vero. S priporočili cerkvenih dostojanstvenikov je šel nato v Rim, kjer ga je protežiral barcelonski nadškof, ki je medtem postal kardinal. 38 let star je bil od papeža Leona XIII. imenovan za komornika in nekaj let nato povzdignjen v plemiški stan. Oženil se je z bogato Američanko Karolino Russell. Nakupil je na Švedskem velika posestva, med drugim tudi grad Tyresö pri Stockholmu, eno najstarejših zgradb na Švedskem. Svojo službo kot komornik je opravljal pod papeži: Leonom XIII., Pijem X., Benediktom XV. in Pijem XI.

Elagoslov božji. Kmet Jožef Meitinger iz Bocksberga pri Augsburgu v Nemčiji je star 73 let. V prvem zakonu je imel tri otroke, z drugo ženo Terezo jih ima 22. Od 22 jih je umrlo 5. Meitinger ima že 17 vnukov in je njegova žena stara 51 let.

Osmi otrok prinesel srečo. Skoraj leto dni je pričakovalo mesto Amsterdam z napetostjo trenutka, v katerem bi imelo mesto 750.000 prebivalcev. — Magistrat, trgovci, zasebniki, vsi so se kosali v požrtvovalnosti za ta slavnostni dogodek. In napočil je 2. marec. Še dan poprej je štel mesto le 749.993 meščanov. Zadnje nedeljo se je rodilo več otrok že tekom dopoldneva, a ob treh popoldne je naposled prijokal na svet nestrpno pričakovani sedmi in zadnji. Topot je bila slepa usoda dokaj pravična. Državljan številka 750.000 je postal Jan Naut, novorojeni sin brezposelnega delavca. Srečni oče je imel že dva sina in pet hčerk, a osmi novorojenček mu ni povzročil novih težkoč. Takoj naslednje jutro ga je obiskal gospod župan z mestnimi svetniki. Razen svojih čestitk so mu prinesli kot darilo mesta Amsterdama hranilniško knjižico s 500 goldinarji za novorojenčka, 500 goldinarjev v gotovini za starše in srebrni pokal z napisom: »Janu Nautu, svojemu 750.000 meščanu mesto Amsterdam z najpristranejšimi voščili.« Potem so se vsula ostala darila: otroški voziček, kolinska voda, grmada perila za mater in otroka, cele stotine steklenic vina in šampanjca, pohištvo, pol stotine škatej cigar za očeta, cilindri, čevlji, fotografski aparat, veliko gotovine, pismo od tvrdke, ki je obljubila, da bo vse leto zastoj pošiljala premog in drva itd. Več tvrdk je ponudilo tudi nameščenje brezposelnemu očetu. Novorojenček se mora samo dobro razvijati: vile bodo poskrbele tudi za njegovo vzgojo in šolanje in ne bo imel takih skrbi kakor starejša brata in sestre.

Čudovita točnost štokljke. Nemškemu delavcu Wackerju iz Feldrennbacha je štokljka prinesla pred petimi leti na dan 21. februarja krepkega dečka. To samo na sebi še ni nič čudovitega, saj je znano, da se štokljke pečajo z raznašanjem mladih državljanov. Ali že z dve leti je štokljka na isti dan prinesla Wackerjevemu zopet sinka. Malo so se začudili tej tičji točnosti in smat-

rali, da je to gol slučaj. Letos pa so spoznali, da je to sistem, kajti dobili so zopet na 21. februarja tretjega sinka. Ako oče Wacker ne bo hotel, da se mu rodbina pomnoži za enega člana na vsak 21. februar, bo moral na ta dan vedno zapreti hišo in oditi z doma, da se ubrani točnosti rodoljubne štokljke.

Suh ali moker: volilno geslo. Kakor zdaj znamenja kažejo in kakor se napoveduje, bo v senatorskih volitvah v državi Illinoisu v Severni Ameriki meseca novembra prišlo v poštev v prvi vrsti vprašanje prepovedi alkohola. — Pri prvih volitvah meseca aprila je zmagala na republikanski listi Mrs. McCormick, ki je odločno »suha«, dočim je na demokratski listi odnesel večino James Lewis, ki je načelno »moker«. Ravno vsled te svoje »lastnosti« je Lewis popolnoma siguren, da bo izšel iz boja kot zmagovalec, kajti javna tajnost je, da je Illinois v pretežni večini »mokra« država.

Umetna nevihta. Petdeset uglednih angleških inženjerjev (med njimi štirje Noblovi odlikovanci) se je zbralo v Wickersovi elektrotehnični tovarni v Manchesteru, da poskusijo ustvariti umetno nevihto. Montirali so v to svrhu vrsto aparatov, ki sprožijo skupno do milijon voltov jako strujo. V laboratoriju so ugasnili vse žarnice in potem so napeljali po preizkušenem novem transformatorju ves tok v velikansko bakreno kroglo, ki je visela na izolirani žici v višini 6 metrov. Okoli krogle so pričeli švigati bliski. Naposled je izločila krogla velik žarek klopčič, okroglo strelco, ki je urno splavala na tla. Zadel je strašen udarec, ki je bil povsem sličen pravemu gromu, in potem je zopet zavladała tema. »Dobro, da smo pod streho!« so se smejali opazovalci. »Zunaj bi povzročil sličen udarec najhujši naliv!«

Ječa v najem. Angleški pravosodni minister je sporočil parlamentu, da so vse angleške ječe napol prazne. Pred 30 leti je bilo dva in pol krat več jetnikov. V veliki Golowayski ječi sredi Londona imajo zdaj samo 310, namesto nekdanjih 800 jetnikov. Posebno je nazadovale število ženskih zločink. — Sedanji sodniki so manj vneti za dolgotrajno ječo nego prej. Če se obsojenec dobro obnaša, mu navadno odpustijo več let zapora. Prvič zasačene zločince obsodijo ponekod samo pogojno: nudi se jim prilika poskusiti pošteno življenje in se izvrši obsodba samo v slučaju nepopolnosti ter ponovnih prestopkov. Predvsem pa je odločilno starostno in bolniško zavarovanje. Število zločincev je naraščalo vedno v isti meri kakor brezposelnost. Ljudje, ki vedo, da bodo dobili pokojnino od 50. leta dalje, ne marajo zaiti med zločince in izgubiti svojo pravico. Radi vsega tega je država zdaj odpustila veliko paznikov in se čitajo po uradnih prostorih podobni razglas: »Proda se ali se da v najem ječa, solidno suho poslopje z napeljano elektriko, plinom in vodo. Primerno za letovišče, tovarno ali vrtnarijo.«

Ženska skočila iz štirinajstega nadstropja. V bolnišnici sv. Luka v Chicagu se je vrgla z okna štirinaj-

stega nadstropja 35 letna Olivia Wener in bila takoj mrtva. Nesrečnica se je nahajala v bolnici, kamor se je morala podati vsled zastrupljenja. Natančen vzrok samomora ni znan. Domneva pa se, da je dal povod obup nad ozdravitvijo.

Policija aretirala »straha«. Prebivalstvo v okolici Rosehill pokopališča pri Chicagu je obvestilo policijo, da na pokopališču ponoči straši in da vidi neko belo postavo švigati med grobovi. Policija se je neustrašeno podala na delo in kmalu ujela »straha« v osebi J. Gambleyja, ki je bil nato kaznovan pred sodiščem z globo 500 dolarjev. — Draga je uloga straha.

Novo morilno sredstvo. Kakor poroča londonski list »Daily Mail«, je skrivaj v delu najbolj strahovito bojno orožje, kar so ga kdaj ljudje poznali, za katerega ne bodo obstajale nobene ovire in ki bo brez usmiljenja pokončalo vse, kamor bo namenjeno. To sredstvo bo nekak aeroplanski torpedo brez vsakega moštva, pač pa bo ves napolnjen z bombami. Deloval bo potom časomera. Ko bo priletel ob določnem trenutku nad določeno mesto, se bo stroj ustavil, aeroplan se bo razpočil in vsa njegova smrtonosna vsebina bo treščila na zemljo. Izdelan bo torej po sistemu dosežanih šrapnel-skih izstrelkov.

Zdravniško junaštvo. Po končani špansko ameriški vojni leta 1898 se je močno razpasla takozvana rumena mrzlíca po Havani. Oblasti so poslale v okužene kraje zdravniške komisije, ki bi naj dognale, na kak način se prenaša ta grozna morilka. V komisiji sta bila tudi zdravnik: Lazear in Carroll. Dr. Lazear se je pečal že poprej z raziskovanjem malarije in je trdil tudi glede rumene mrzlice, da je prenašajo muhe, ki se imenujejo moskito. Da bi svojo trditve podprl z dokazom se je pustil pčiti od muhe. Njegovemu prijatelju dr. Carrollu se je posrečilo, da je rešil tovariša iz smrtne nevarnosti. Ko je Lazear ozdravil, je ponovil poskus s pikom dr. Carroll. V najhujših mrzličnih napadih je narekoval prijatelju znake in občutke grozne bolezni, kateri je slednjič tudi podlegel. Raziskovanja obeh zdravnikov na lastnem telesu so dokazala, da so moskiti raznašalci epidemije. Oblasti so začele s pokončevanjem muh, njih zalege in so očistili na ta način Kubo ter Panama rumene mrzlice.

Psi kot hotelski gostje. 31. nadstropje pravkar dograjenega hotela v New Yorku je določeno za pse, medtem ko je prepovedano po drugih ameriških hotelih, jemati pse v prenočišča. Novi hotel ima svojega lastnega živinozdravnika, pasje strežnice, kuharja za živali, kopalnice in z visokim omrežjem ograjeno igrišče na vrhu strehe. Nova zgradba hoče postati posebno privlačna točka za bogate Američanke, ki obožujejo pse.

Priporočila se pri nakupu blaga manufakturna trgovina
M. E. SEPEC
Maribor, Grajski trg. šte. 2.